

■ Xəyalə Sevil

5 mart 2016

WWW.KASPI.AZ

BÜTÜN GÜCLÜ QADINLAR BƏDBƏXTDİR

Qurduğun xəyallarından
Geriye dönmək qədər
Çətin yol yoxdu bu dünyada.
Gözlərindən yıxılan göz yaşlarını
Yanağın da qaldıra bilmir.
Baxışların buz kəsilir.
Başını qaldırıb göyə baxırsan,
Göy üzündə sənin çarəsizliyinə
Qurbanlıq qoyun kimi bir ulduz kəsilir.
Qaralır dünyan, qaralır,
Həyatın göz qapaqlarının
Arası qədər daralır...
Bütün güclü qadınlar bədbəxtidir, bilirsinizmi?
İçindəki təkliyi heç kim görmür...

ƏLLƏRİM BİR TƏNHA QUCAQDI SƏNSİZ

Əllərim bir tənha
Qucaqdı sənsiz.
Həsretin yamanca
Qoçaqdı sənsiz.
Stolumun üstündə
Titrəyən şamım üşüyür.
Sənsiz açılan səhərim,
Düşən axşamım üşüyür.
Çiynim bədənimdə intihar yeri,
Asılacaq qolum varmış.
Elə hər gün ürəyimdən keçirsən,
Nə tükənməz yolun varmış.
Ömrümü başı aşağı
Tutub boşaltmısan indi.
Səndən qalan tək xatirə
Təklileyimdi, təklileyimdi...

QOCALIQ

Beli бүкүlmüşdü.
İndi dünyadan çox
Torpağa baxırdı qarı.
Əlində əsası,
Əsə-əsə gəzirdi
Birdən torpağın
Xətrinə dəyər deyə.
Gözləri bir cüt yaş yeri,
Kırpıqları qara lent kimi.
Bir gözündə cavanlığı ölmüşdü,
O birində ümidləri.
Ağ saçlarını
Ağ bayraq kimi qaldırmışdı başına,
Təslim olmuşdu qocalığa...

SEVGİ ETİRAFI

Qanın niyə qaradı,
Gəlim təsəllin olum?
Aç gözünü,
Aç gözünü mənə bax,
Sənin gözəlin olum?
Sən istəsən,
Mən istəsəm, kimə nə?
Kimin gücü çatır, saxlasın bizi.
Gəl aya, ulduza xəbər göndərək,
Adaxlasın bizi.
Ürəyimin əzizi,
Ürəyini tanıyıram, bilirəm.
Gözlərini dəmir qapı kimi
Döyürəm bayaqdan.
Aç gözünü,
Ürəyinə gəlirəm.

İLƏHİ

İlahi, adamların
Niyə belə dəyişib?
Özün yaratdığını
Tanıya bilirsənmi?...

Gözlərimdə bulud yükü,
İlahi, bu əynimdəki
Üzü bəzək dünyamızı

ÇIXARMAĞA GƏLİRSƏNMİ?

Yer üzü canından bezib,
Özünü qara daş kimi
Göyə atmaq istəyir.
Ağaclar torpağın əlidi, bəlkə,
Dua kimi açılıb,
Sənə çatmaq istəyir.

İlahi, bir bulud baxır üzümə,
İlahi, bir yol yeriyir üstümə.
Külək dolur pəncərədən içəri,
Yağış yağır, yağış yağır.
Ölür bütün arzularım, xəyallarım
Təkcə əllərim diri.
İlahi, sənə baxır,
İlahi, məni çağır.

MƏKTUB

Sən də tam ola bilmədin.
Tamamlaya bilmədin,
Ürəyimin yarım qalan hissəsini...

Toxuna bilmədiyi xəyallarını
Gözləriylə qucaqlayan
Qadınlar var yer üzündə.
Müstəmləkə ürəklərin
Məhəbbəti böyük olur.
Böyük sevgiləri də
Böyük ürəklər alır.
Sənin ürəyin balaca,
Məhəbbətin balaca,
Cəsarətin balaca...

Sən də tam ola bilmədin.
Məni sevmək asan deyil!

HƏYAT BU QƏDƏR SADƏ...

Bu küçə də
Axırncı vaqon kimi
Boşaltdı adamlarını.
Və bu gecə də
Qaranlıq qara kəlağayını
Saldı şəhərin boynuna.
Yol boyu uzanan gecə işıqları
Açdı gözlərini.
Külək deyinə-deyinə
Oyatdı yuxudan yarpaqları.
Yəni,
Həyat bu qədər sadə,
Həyat bu qədər təkrar.
Amma ürəyimdə
Təkrarlanmayan biri var.

KÜLƏK ƏSİR

Külək əsir.
Buludları qova-qova,
Pəncərəmi döyə-döyə,
Evimdəki sənsizliyə
Külək əsir.
Yolu uzanır yolların,
Gedir, gedir, sənə çatmır.
Ömrüm ürəyimdən keçən
Günə çatmır...
Kim qoydu günəşin altıda
Bu yolları, küçələri?
İlahi, bir yağış yağdır,
Yu qaralmış gecələri.

BİR PAYIZ AXŞAMI...

Bir payız axşamı
Qaralan buludların
Səsi düşər üstünə.
Atar yağışını
Göy üzü giley kimi.
Yollar da burular
Ayağının altından,
Sola dönər, sağa dönər.

Ürəyin “hə”ni, “yox”u
Bilməyən uşağa dönər.
Elə darıxarsan mənsiz...
Belə darıxarsan mənsiz!

AĞAC

Bu ağacın payız dərdi başlayıb,
Əlləri qoynunda fikirə gedir.
Yarpaqlar özünü atır budaqdan,
Yarpaqlar, elə bil, intihar edir.

Bu ağacın payız dərdi başlayıb,
Cılızlaşıb, soluxubdu bu ağac.
Bu ağac ki, yazda belə deyildi,
Dərd çəkməkdən sınıxıbdı bu ağac.

Bu ağacın payız dərdi başlayıb -
Yaz olaydım, dərdlərini alaydım.
Bu ağacın dərdi necə böyükmüş,
Mən də deyirdim ki, ağac olaydım...

BİR QADIN VAR

Bir qadın var,
Hər gecə dayanır
Pəncərənin önündə,
Axıdır gözlərinin yaşını.
Gözləyir
Ölən həyat yoldaşını.
“İndicə gələcək” deyir,
Soruşan qonşuya, yada.
“Bir az gecikib bu gecə,
Belə də olur arada”
Və susur...
Susur sonra da.
Sözləri
Qırılıb düşür dodaqlarından.
Qolları özünü
Çiyindən atır.
O qadın bilir ki,
O kişi ona xəyanət edir.
Torpağın qoynuna girib
Və yatır...

ASARAM ÖZÜMÜ GÖYÜN ÜZÜNDƏN

Buludların ac it kimi
Elə hürür ki, üstümə, İlahi,
Məni yağışın tutacaq.
Qapından qayıdır dualarım da,
Məni qarğışın tutacaq.
Ömrüm il-il tökülür,
Daşlayıblar ömrümü.
Bir ulduzsuz gecəyəm,
Bir kimsəsiz küçəyəm.
Bu dəlisov yağışlar
Xoşlayıblar ömrümü.
Eh! Daha əlimi açmaram sənə,
Eh! Daha əllərim qoynumda qalar.
Asaram özümü göyün üzündən,
İlahi, ölümüm boynunda qalar.

GÖYÜN ÜZÜ GÖY DİVARDI

Axşam düşür.
Qaranlıq pərdə kimi
Çəkilir pəncərəmə,
Qaralır evimin rəngi
Və tənhalıq başlayır...
Tavanı çökmüş evdi gözüm,
Damır, damır yanağıma.
Üzü sənə sarı
Yol da uzanıb,
Böyüyüb ayağıma.
Eeeh! Bircə bacarasan ölməyi,
Gözlərini sulu çəkəsən
Sənsiz, quru dünyadan.
Heyif...
Göyün üzü göy divardı,
Çıxmaq olmur bu dünyadan.